



DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA LUBELSKIEGO

Lublin, dnia 21 grudnia 2021 r.

Poz. 6122



Wojewoda Lubelski

ROZSTRZYGNĘCIE NADZORCZE NR PN- II.4131.353.2021

z dnia 20 grudnia 2021 r.

stwierdzające nieważność uchwały Nr XXVII/176/2021 Rady Gminy Szastarka z dnia 25 listopada 2021 r. w sprawie ustalenia szczegółowych zasad ponoszenia odpłatności za pobyt osób bezdomnych w ośrodkach wsparcia - schronisku dla osób bezdomnych oraz schronisku dla osób bezdomnych z usługami opiekuńczymi.

Na podstawie art. 91 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2021 r., poz. 1372, ze zm.)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr XXVII/176/2021 Rady Gminy Szastarka z dnia 25 listopada 2021 r. w sprawie ustalenia szczegółowych zasad ponoszenia odpłatności za pobyt osób bezdomnych w ośrodkach wsparcia - schronisku dla osób bezdomnych oraz schronisku dla osób bezdomnych z usługami opiekuńczymi.

Uzasadnienie

Uchwała Nr XXVII/176/2021 została doręczona organowi nadzoru w dniu 3 grudnia 2021 r.

Przedmiotowa uchwała została podjęta na podstawie m.in. art. 97 ust. 1a i 5 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1876, ze zm.).

Zgodnie z treścią art. 97 ww. ustawy, opłatę za pobyt w ośrodkach wsparcia i mieszkaniach chronionych ustala podmiot kierujący w uzgodnieniu z osobą kierowaną, uwzględniając przyznany zakres usług. Osoby nie ponoszą opłat, jeżeli dochód osoby samotnie gospodarującej lub dochód na osobę w rodzinie nie przekracza kwoty kryterium dochodowego (ust. 1).

W przypadku osoby bezdomnej skierowanej do schroniska dla osób bezdomnych albo schroniska dla osób bezdomnych z usługami opiekuńczymi nie ma zastosowania ust. 1 zdanie drugie. Jeżeli dochód osoby samotnie gospodarującej lub dochód na osobę w rodzinie nie przekracza kwoty kryterium dochodowego, opłata nie może być wyższa niż 30% dochodu osoby samotnie gospodarującej lub dochodu na osobę w rodzinie osoby skierowanej do schroniska dla osób bezdomnych, a w przypadku schroniska dla osób bezdomnych z usługami opiekuńczymi nie może być wyższa niż 50% tego dochodu (art. 97 ust. 1a).

Rada powiatu lub rada gminy w drodze uchwały ustala, w zakresie zadań własnych, szczegółowe zasady ponoszenia odpłatności za pobyt w ośrodkach wsparcia i mieszkaniach chronionych (art. 97 ust. 5).

Uchwała podjęta na podstawie wyżej wskazanego przepisu jest aktem prawa miejscowego, co oznacza, że obowiązują ją rygory przewidziane dla aktów normatywnych, obowiązujących na obszarze działania organów, które je ustanowiły.

W konsekwencji, postanowienia tej uchwały w szczególności nie mogą wykroczać poza zakres ustawowego upoważnienia do jej wydania ani być niezgodne z innymi powszechnie obowiązującymi przepisami prawa.

Naruszenie któregośkolwiek z wymienionych wymogów będzie, co do zasady, skutkowało nieważnością wadliwego postanowienia uchwały. Tego rodzaju wady legislacyjne są bowiem traktowane w utrwalonym orzecznictwie sądów administracyjnych jako przypadki istotnego naruszenia prawa (zob. wyrok NSA z 30 września 2009 r. sygn. akt II OSK 1077/09).

W § 2 przedmiotowej uchwały Rada Gminy określiła w formie tabel miesięczną odpłatność za pobyt osoby bezdomnej w schronisku oraz w schronisku z usługami opiekuńczymi.

Zgodnie z treścią tabeli ujętej w § 2 ust. 1 pkt 1 uchwały, Rada Gminy ustaliła wysokość odpłatności za pobyt w schronisku dla osób bezdomnych w zależności od procentowego stosunku dochodu osoby samotnie gospodarującej albo osoby w rodzinie do kryterium dochodowego:

- do 100% – 30%,
- powyżej 101%-150% – 45%,
- powyżej 151%-200% – 65%,
- powyżej 201%-250% – 85%
- powyżej 251% – 100%.

Zgodnie z treścią tabeli ujętej w § 2 ust. 1 pkt 2 uchwały, wysokość odpłatności za pobyt w schronisku dla osób bezdomnych z usługami opiekuńczymi kształtuje się w zależności od procentowego stosunku dochodu osoby samotnie gospodarującej albo osoby w rodzinie do kryterium dochodowego w sposób następujący:

- do 100% – 50%,
- powyżej 101%-150% – 60%,
- powyżej 151%-200% – 80%,
- powyżej 201%-250% – 90%
- powyżej 251% – 100%.

Analiza tabel ujętych w § 2 ust. 1 pkt 1 i pkt 2 uchwały prowadzi do wniosku, iż ustalona przez Radę wysokość odpłatności nie obejmuje osób o dochodzie większym od 100% do 101% kryterium dochodowego, o dochodzie większym od 150% do 151% kryterium dochodowego, o dochodzie większym od 200% do 201% kryterium dochodowego oraz o dochodzie większym od 250% do 251% kryterium dochodowego. Dla tych grup osób Rada nie wyznaczyła zatem stawki odpłatności za pobyt w schronisku dla osób bezdomnych oraz w schronisku dla osób bezdomnych z usługami opiekuńczymi.

W ocenie organu nadzoru, takie działanie Rady nie znajduje uzasadnienia we wskazanych przepisach ustawy o pomocy społecznej.

Realizując upoważnienie z art. 97 ust. 5 ww. ustawy, Rada Gminy winna określić w sposób normatywny taki sposób ustalania wysokości odpłatności, który pozwoli organowi stosującemu przepisy uchwały ustalać w oparciu o jej postanowienia konkretną wysokość należności z tego tytułu. Brak jasnych zasad ponoszenia odpłatności za pobyt w schronisku dla osób o dochodzie mieszczącym się w przedziale powyżej 100% do 101% kryterium dochodowego, powyżej 150% do 151% kryterium dochodowego, powyżej 200% do 201% kryterium dochodowego oraz w przedziale od 250% do 251% kryterium dochodowego powoduje, że uchwała Rady nie wypełnia zakresu udzielonego jej upoważnienia.

Przepis prawa miejscowego musi być sformułowany w sposób precyzyjny i czytelny, tak by wynikało z niego kto, w jakich okolicznościach i jak się powinien zachować, żeby osiągnąć skutek wynikający z tego przepisu. Adresat aktu nie może być zaskakiwany treścią nieostrych czy też niepełnych przepisów.

Zgodnie z orzeczeniem Naczelnego Sądu Administracyjnego (wyrok z dnia 6 czerwca 1995 r., sygn. akt SA/Gd 2949/94, OwSS 1996/3/91) *uchwały podejmowane przez organy samorządowe muszą zawierać*

sformułowania jasne, wyczerpujące, uniemożliwiające stosowanie niedopuszczalnego, sprzecznego z prawem luzu interpretacyjnego. Teza przedmiotowego orzeczenia będzie miała zastosowanie tym bardziej do aktów prawa miejscowego, które zawierają normy prawa powszechnie obowiązującego na terenie gminy.

Zdaniem organu nadzoru wadliwość regulacji zawartych w wierszach trzecim, czwartym, piątym i szóstym tabel zamieszczonych w § 2 ust. 1 uchwały skutkuje koniecznością stwierdzenia nieważności uchwały w całości.

W tym stanie rzeczy, stwierdzenie nieważności uchwały Nr XXVII/176/2021 jest uzasadnione.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Lublinie, złożona za moim pośrednictwem, w terminie 30 dni od daty jego doręczenia.

WOJEWODA LUBELSKI

Lech Sprawka

Otrzymują:

- 1) Wójt Gminy Szastarka
- 2) Przewodniczący Rady Gminy Szastarka